

DETENȚIA COPILOR MIGRANȚI ÎN UE

MARTIE 2019

INTRODUCERE

Detenția copiilor migranți, atât a minorilor neînsoțiți cât și a celor însoțiți de familiile lor, este o practică răspândită în statele membre ale UE. Deși numărul minorilor aflați în detenție nu este stabilit în mod adecvat sau publicat la nivel național, statisticile colectate în 2016, 2017 și 2018 de către Agenția pentru Drepturi Fundamentale și Consiliul Quaker pentru Afaceri Europene ¹ arată că această practică este prevalentă și subraportată.

La o anumită dată din 2016, 180 de minori se aflau în detenție în cele 14 țări membre ale UE care au furnizat date². Cele mai lungi perioade de detenție ale unor minori neînsoțiți au fost de 195 de zile (în cazul unui băiat în vârstă de 15 ani în Letonia, a cărui naționalitate nu a fost raportată) și, respectiv, de 151 de zile (în cazul unui băiat sirian în vârstă de 16 ani, deținut în Polonia)³. Există divergențe semnificative între statele membre în ceea ce privește metodologia de colectare a datelor. În anumite țări, copiii care sunt deținuți împreună cu părinții nu sunt numărați separat, deoarece este posibil ca aceștia să nu fi fost de la bun început supuși unui ordin de detenție, ci să fi fost privați de libertate astfel încât să poată rămâne împreună cu părinții lor⁴.

Detenția imigranților cu statut iregular sau a solicitanților de azil în temeiul legislației UE apare în contextul aplicării deciziilor de returnare în țara lor de origine⁵, în vederea aplicării transferurilor efectuate ca urmare a aplicării procedurii Dublin⁶ sau în cadrul

procedurii de primire a persoanelor care solicită protecție internațională⁷. Pe lângă aceasta, detenția de facto a solicitanților de azil, cum ar fi în centre de primire (hotspot)⁸, este un proces ce are loc în mod regulat și este, prin urmare, inclus în sfera de aplicare a acestei lucrări.

Această lucrare își propune să furnizeze o descriere informativă a progreselor în ceea ce privește detenția copiilor migranți la nivel global, cu accent pe legislația și conduita europeană, și să sugereze următorii pași înspre stoparea detenției copiilor migranți și înspre implementarea unor alternative. Astfel, detenția copiilor și a familiilor este analizată în contextul azilului, precum și al procedurii de returnare.

IMPACTUL DETENȚIEI COPILOR ASUPRA BUNĂSTĂRII ȘI DEZVOLTĂRII LOR

Detenția imigranților este o măsură extremă, cu efecte negative de durată asupra copiilor. Profesioniștii din domeniul medical raportează⁹ că 85% dintre părinții și copiii care sunt deținuți suferă consecințe negative asupra sănătății mintale. În cazul copiilor, impactul asupra sănătății și a dezvoltării psihosociale și academice este și mai profund. Copiii deținuți prezintă simptome de depresie și anxietate, tulburări de somn, inclusiv coșmaruri, tulburări de comportament alimentar și afecțiuni somatice, precum și tulburări emoționale și de comportament¹⁰. Detenția poate avea efecte negative de durată asupra dezvoltării și evoluției ulterioare a vieții, chiar dacă detenția este pentru perioade scurte de timp și este efectuată în așa-numite unități adaptate pentru copii.

Pe lângă suferința asociată cu privarea de libertate, intensificată de lipsa de înțelegere a motivelor pentru această formă de pedeapsă, în multe state membre ale UE, copiii migranți deținuți nu au acces la educație formală, îngrijire și sprijin specifice pentru copii sau la servicii de sănătate corespunzătoare. Deasemenea se confruntă cu limitări ale drepturilor copilului, printre care dreptul de a se bucura de viața de familie și joacă, care sunt extrem de importante pentru dezvoltarea lor.¹¹ Confirmând gravitatea impactului detenției copiilor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat în mod repetat faptul că detenția copiilor migranți a însemnat tortură și tratament inuman, susținând că principiul vulnerabilității și al interesului superior al copiilor trebuie să prevaleze.¹²

SUSȚINEREA UNUI CONSENS INTERNĂȚIONAL PRIVIND STOPAREA DETENȚIEI COPIILOR

Toate guvernele UE și-au asumat angajamentul de a stopa detenția copiilor din motive legate de migrație și de a implementa alternative bazate pe comunitate în cadrul Adunării Generale a ONU din 19 septembrie 2016 prin semnarea Declarației de la New York pentru refugiați și migranți. Guvernele și-au asumat angajamentul de a limita detenția copiilor la „/.../ o măsură de ultimă instanță, în cel mai puțin restrictiv cadru, pentru o perioadă cât mai scurtă posibil, în condiții care respectă drepturile omului și într-un mod care ține cont, în primul rând, de interesul superior al copilului și vom acționa în direcția stopării acestei practici.” Deși un angajament politic la nivel global, această declarație reprezintă un indicator al direcției consensului global.

La data de 10 decembrie 2018, 164 de țări au adoptat Pactul Global pentru Migrație (GCM) în cadrul Conferinței interguvernamentale ONU de la Marrakech, Maroc.¹³ Documentul reînnoiește și consolidează angajamentul global de a depune eforturi pentru a pune capăt detenției copiilor și a folosi din ce în ce mai mult alternative la detenție. În Obiectivul 13 al Pactului global pentru migrație

se prevede că semnatarii se vor „angaja să acorde prioritate alternativelor neprivative de libertate care sunt în conformitate cu jurisprudența internațională și să adopte o abordare bazată pe drepturile omului asupra oricărei rețineri a migranților, folosind măsura detenției ca o măsură de ultimă instanță”.¹⁴ În plus, textul stipulează importanța necondiționată a interesului superior al copilului „prin asigurarea /.../ de alternative la detenție într-un context neprivativ de libertate, favorizând aranjamentele de îngrijire bazate pe comunitate, care asigură accesul la educație și sănătate și care respectă dreptul la viață de familie și la unitatea familiei /.../ și prin depunerea de eforturi în vederea stopării practicii de detenție a copiilor în contextul migrației internaționale”.¹⁵

În decembrie 2017, Comitetul ONU pentru Drepturile Copilului și Comitetul pentru Lucrătorii Migranți au publicat Observații generale comune (GC nr. 22¹⁶ și GC nr. 23¹⁷) care includ orientări cu valoare de normă asupra interpretării Convenției ONU privind Drepturile Copilului în ceea ce privește detenția copiilor migranți. Comitetul susține că „detenția oricărui copil din cauza migrării sale sau a părinților săi

Curtea Europeană a Drepturilor Omului

În ianuarie 2018, Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg a publicat două note informative referitoare la determinările sale cheie privind detenția copiilor neacompaniați 18 și acompaniați.¹⁹ Acestea includ sumare cheie din jurisprudența din anii 2006-2017. În timp ce curtea consideră circumstanțele fiecărui caz în mod separat, anumiți factori principali se consideră în toate cazurile, precum vârsta copilului, condițiile materiale din detenție și durata detenției. În afară de drepturile procedurale, curtea a examinat îndeosebi încălcarea prevederilor din Articolul 3 (interzicerea tratamentului inuman sau degradant), Articolul 5.1 (dreptul la libertate și securitate) precum și Articolul 8 (dreptul la respect pentru viața privată și de familie).

Într-una dintre cele mai recente dezbateri, 20 Curtea a susținut că prezența în detenție administrativă a unui copil care acompaniază părinții este compatibilă cu Convenția Europeană a Drepturilor Omului dacă autoritățile naționale au stabilit că au luat această măsură ca ultim mijloc, **numai după ce au verificat că, în circumstanțele respective, nu se putea aplica o măsură mai puțin restrictivă.** Curtea de asemenea a sesizat că „autoritățile nu au luat toate măsurile necesare pentru a aplica măsura de expulzare cât de repede posibil pentru a limita timpul petrecut în detenție. În absența unui specific risc de fugă, detenția administrativă de 18 zile pare disproporționată cu obiectivul urmărit”.²¹ Curtea a reiterat că vulnerabilitatea extremă a copilului este un factor decisiv și are prioritate față de considerațiile referitoare la statutul de imigrant nedocumentat. Mai mult, copii în căutare de azil au anumite necesități specifice conform în special vârstei lor, lipsei de independență și statutului. Curtea a remarcat de asemenea că, deși condițiile materiale în anumite centre erau potrivite, condițiile inerente în acest tip de locații constituie o sursă de anxietate pentru copii.²²

Situația constituie o abatere de la drepturile copilului și contravine cu principiul interesul suprem al copilului. În această situație, ambele comisii au afirmat în mod repetat că niciodată copiii nu trebuie deținuți din motive legate statutul migratoriu al părinților și statele trebuie să înceteze imediat și pe deplin, sau să eradicaze detenția copiilor din motive de imigrare. Orice detenție a copiilor din motive de imigrare trebuie interzisă prin lege și această interdicție trebuie pusă în practică pe deplin.²³

Alte comisii ale Națiunilor Unite, organizații regionale și internaționale și-au extins deasemenea sprijinul

printr-o campanie de eradicare a detenției copilului la nivel global. În 2014, s-a stabilit Grupul de lucru interagenții pentru eradicarea detenției copiilor și include, pe lângă comisiile Națiunilor Unite menționate mai sus, UNICEF, UNHCR, OHCHR, IOM, un număr relevant de raportori relevanți ai Națiunilor Unite și a Consiliului European a Drepturilor Omului. În anii anteriori aceste comisii și-au exprimat public pozițiile relevante²⁴ împotriva detenției copilului. Recent UNHCR a solicitat ca statele să întrerupă detenția copiilor în contextul ²⁵migrării, făcând acesta obiectivul numărul unu din „Strategia Globală- Mai presus de detenție 2014-2019”²⁶

EXISTĂ ALTERNATIVE PENTRU FAMILII, DAR ACESTEA SUNT PEA PUȚIN FOLOSITE.

Directiva UE privind returnarea stabilește obligațiile legale a statelor membre să țină cont de principiul interesului superior al copilului (Articolul 5), să folosească detenția copiilor și familiilor din cauza imigrării doar ca măsură de ultimă instanță și pentru cea mai scurtă perioadă de timp (Articolul 18) și numai dacă nu pot fi aplicate alte măsuri mai efective și mai puțin coercitive într-un caz anume (Articolul 15). În ciuda limitărilor Directivei privind returnarea și conform evaluării Comisiei Europene, detenția copiilor este o măsură des utilizată în statele UE ²⁷și alternativele la detenție sunt prea puțin folosite și aplicate doar pentru un număr mic de familii și indivizi.²⁸ Pentru a asigura aplicarea eficace a Directivei privind returnarea de către statele membre, trebuie să se stabilească aranjamente de îngrijire și programe comunitare adecvate în toate statele membre.

Alternativele comunitare și de administrare de cazuri sunt mult mai efective și mai ieftine²⁹, și constituie deasemenea o necesitate legală conform legilor UE și obligațiilor internaționale privind drepturile omului. Presupunerea că detenția mai lungă și repetată va duce la reînțarceri este nefondată, și, de fapt, dovezile arată contrariul.³⁰ Ghidul UE privind returnările spune că un „sistem prea represiv care utilizează detenția sistematică poate fi deasemenea ineficient, din moment ce acela care se reînțarcă nu prea are nici motive nici încurajare pentru a coopera în procedura de întoarcere.”³¹ Cercetările deasemenea au determinat că detenția descurajează cooperarea și scade motivarea și abilitatea individului de a contribui către rezolvarea cazului, inclusiv întoarcerea.³²

Pe de altă parte, există dovezi clare că alternativele la detenție care folosesc administrarea cazurilor pentru a sprijini și a implica imigranții în procesele de imigrare ating rate mari de colaborare și rezoluție a cazurilor și asigură mai bine drepturile și bunăstarea

migranților. Analiza Coaliției internaționale privind detenția asupra alternativelor de detenție din întreaga lume a determinat că alternativele ating rate de conformitate între 70% și 99%.³³ UNHCR estimează ratele de conformitate în mod egal, între 80- 95%.³⁴ Există modele de alternative efective de detenție în corelație cu drepturile și obligațiile referitoare la drepturile copilului, bazate pe angajament cu migranți și susținute de organizațiile societății civile din cadrul comunității, dar acestea au primit foarte puțină atenție și sprijin de la guverne. ONG-urile din patru țări (Cipru, Polonia, Bulgaria și UK) joacă un rol activ la momentul de față în testarea acestor abordări printr-o serie de proiecte pilot finanțate de surse filantropice, care sunt coordonate de Rețeaua europeană ATD.³⁵

De la ONG-urile din țările menționate mai sus, proiectul-pilot din Polonia include, de asemenea, familii, cu un total de 21 de copii care participă deja din primele luni ale proiectului.³⁶ Proiectul pilot folosește un model de gestionare a cazului bazat pe angajament, folosind modelul revizuit de Evaluare a comunității și plasare (ECP), dezvoltat de către Coaliția internațională asupra detenției pentru a promova utilizarea alternativelor de detenție la nivel național.³⁷ În Norvegia, alternativele la detenție se consdieră în urma unei evaluări individuale efectuată atât de instanță cât și de poliție. Există posibilitatea de a se prezenta în mod regulat, de a locui la o adresă fixă sau de a preda documentele de călătorie. În plus, mai multe state membre ale UE au făcut recent modificări legislative care permit utilizarea alternativelor la detenție. Croația a permis în mod legal posibilitatea de a locui la o adresă fixă și a se prezenta în fața autorităților, de a preda documentele, sau de a folosi garanții financiare³⁸. În mod similar, și Slovacia a introdus rezidența fixă în legislația sa națională, precum și posibilitatea utilizării garanțiilor financiare.³⁹

În cele din urmă, în timp ce legislația națională a unor state membre nu permite detenția copiilor migranți, detenția de facto a copiilor rămâne o realitate, de exemplu în punctele critice din Grecia. Au fost prevăzute modalități alternative de cazare pentru minorii neînsoțiți cu vârsta între 14 și 18 ani, pentru

a evita ca aceștia să locuiască la secțiile de poliție sub „custodie de protecție”. Aceste modalități alternative de îngrijire au asigurat accesul la educație, asistență medicală, activități de petrecere a timpului liber precum și asistență juridică și reîntregirea familiei.⁴⁰

O practică neconformă cu obligațiile legale ale UE

Directiva UE privind returnarea permite detenția copilului numai „în cazul în care nu pot fi aplicate în mod eficient alte măsuri suficiente, dar mai puțin coercitive.” Curtea Europeană a Drepturilor Omului a clarificat deasemenea, că o procedură de verificare trebuie efectuată pentru a demonstra că nu se putea aplica nici o altă măsură mai puțin restrictivă în cazul respectiv. Directiva UE cu privire la returnare deasemenea consideră esențială evaluarea interesului superior al copilului în orice decizie, precum și observațiile comune generale ale Comitetului ONU pentru Drepturile Copilului și Comitetul asupra lucrătorilor migranți care afirmă că detenția imigranților nu poate fi niciodată în interesul superior al copilului.

PAȘI CHEIE:

› Necesitatea de a îmbunătăți colectarea datelor

În multe state membre ale UE, numărul copiilor deținuți rămâne neclar. Datele nu sunt colectate în mod corespunzător: de multe ori nu sunt complete, detaliate, constante și nici comparabile la nivel regional sau internațional. Statele membre ar trebui să îmbunătățească colectarea de date și să pună aceste date la dispoziția publicului. Comisia Europeană ar trebui să integreze datele privind detenția copiilor în baza datelor Eurostat precum și în mecanismul de raportare cu privire la punerea în aplicare a Directivei privind returnarea.

› Necesitatea de a investi în alternative

Guvernele prezintă detenția copilului ca o măsură de a mări numărul de returnări, de a descuraja migrația sau de a proteja copii împotriva dispariției și/sau împotriva traficantilor de persoane. Așa cum s-a discutat mai sus, detenția nu conduce în mod necesar la mărirea numărului de returnări și nu există nici o dovadă care indică faptul că detenția descurajează oamenii să vină în Europa.

Având în vedere impactul dăunător al detenției asupra copiilor, și teama copiilor de detenție care îi face să nu mai aibă încredere în autoritățile publice, singurul mod adecvat și eficient pentru a-i proteja împotriva dispariției și/sau împotriva traficantilor este crearea unor opțiuni adecvate de plasare în comunitate. Orice măsură menită să protejeze un copil ar trebui să fie pusă în aplicare în cadrul sistemului de protecție a copilului, cu scopul de a oferi măsuri de îngrijire adecvate fiecărui copil în parte.

Alternativele comunitare la detenție sunt practice, mai eficiente și mai puțin costisitoare, susținând în același timp obligațiile în domeniul drepturilor omului și în protejarea copiilor. Astfel de opțiuni de plasare, cu un sprijin adecvat de gestionare a cazului care se concentrează pe angajamentul și soluționarea cazului pot consolida în continuare conformitatea cu procesele de migrație și sunt la fel de eficiente în ceea ce privește reducerea riscului de sustragere.

Mai mult decât atât, investițiile în alternative ar garanta ca statele membre ale UE să respecte legislația UE, în special Directiva UE cu privire la returnare.

› Finanțarea prin următorul CMF (2021-2027)

Disponibilitatea fondurilor este esențială pentru implementarea cu succes a alternativelor la detenție care implică gestionarea cazurilor. Fondul pentru migrație și azil în următorul cadru multianual de finanțare al UE prezintă oportunități în acest sens. Anexa III la propunerea Comisiei UE include „stabilirea, dezvoltarea și îmbunătățirea alternativelor eficiente la detenție, în special în ceea ce privește minorii neînsoțiți și familiile”, sub lista de acțiuni prioritare care se califică pentru o cofinanțare mai mare.⁴¹ Comisia Europeană ar trebui să încurajeze în continuare guvernele să acorde prioritate acestui lucru în programele lor naționale din următoarea perioadă de finanțare pentru migrație și azil și să includă o gamă largă de experți, societăți civile și alte părți interesate în cadrul procesului de consultare, cât și etape de implementare și evaluare în programele lor naționale.

Notele finale

- 1 Consiliul Quaker (Societatea Religioasă a Prietenilor) pentru probleme europene, Detenția privind imigrația copiilor în Europa, 2017, disponibil [aici](#) ; *Consiliul Quaker pentru probleme europene*, Detenția privind imigrația copiilor în Europa, 2018, disponibil [aici](#).
- 2 Agenția drepturilor fundamentale, *cadrul legal și politica european asupra detenției copiilor imigranți*, 2017, p. 13 disponibil [aici](#)
- 3 În aceeași sursă.
- 4 În aceeași sursă.
- 5 Directiva consiliului 2008/115/CE din 16 decembrie 2008 privind procedurile și standardele comune aplicabile în statele membre pentru întoarcerea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, [disponibil aici](#) (denumită în continuare Directiva returnare UE).
- 6 «Transferuri Dublin» se referă la transferul migranților dintr-un stat membru european către un alt stat membru european care este considerat responsabil de examinarea cererii de azil așa cum este prescris de către: Regulamentul consiliului 604/2013 din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor pentru determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională propusă într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformat), [disponibil aici](#).
- 7 Directiva Consiliului 2013/33 / UE din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea cererilor de protecție internațională (reformare), [disponibil aici](#).
- 8 «Hotspots» sunt situate în zone de-a lungul frontierelor UE, cu un aflus relativ mare de migranți și unde temporar acilitățile au fost stabilite pentru a asigura primele nevoile de bază și a procesa înregistrarea cererilor de azil.
- 9 Scrisoare deschisă de la profesioniștii din domeniul sănătății împotriva privării imigrației, The Lancet, vol. 388, 19 noiembrie 2016, p.2473-2474, [disponibil aici](#)
- 10 Coaliția internațională de detenție, Copilărie capturată, 2012, p.50, [disponibil aici](#).
- 11 Grupul de lucru inter-agenții (IAWG) pentru a pune capăt detenției în caz de imigrație a copiilor, Încetarea detenției de imigrație a copiilor, p.3, [disponibil aici](#).
- 12 *Vezi Popov v. France* App no 39472/07 and 39474/07 (ECtHR, 19 January 2012); *Muskhadzhieva and Others v. Belgium* App no 41442/07 (ECtHR 19 January 2010); *Kanagaratnam and Others v. Belgium* App no 15297/09 (ECtHR 13 December 2011).
- 13 Ca urmare a conferinței de la Marrakech, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a aprobat în mod oficial, la 19 decembrie 2018, Compactul la nivel mondial privind migrația, cu 152 de voturi pentru, 12 abțineri și cinci voturi împotriva, [vezi aici](#).
- 14 Organizația Națiunilor Unite, Compactul la nivel mondial pentru securitate, Migrația ordonată și regulată, A / conf.231/3, 30 iulie 2018, p. 19, [disponibil aici](#).
- 15 În aceeași sursă, P. 20.
- 16 Comunicarea generală comună nr. 3 (2017) a Comitetului pentru protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora și nr. 22 (2017) al Comisiei pentru drepturile copilului privind principiile generale privind drepturile omului copiilor în contextul migrației internaționale, CMW / C / GC / 3-CRC / C / GC / 22, 16 noiembrie 2017, [disponibil aici](#).
- 17 Comunicarea generală comună nr. 4 (2017) a Comitetului pentru protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora și nr. 23 (2017) al Comitetului pentru drepturile copilului privind obligațiile de stat privind drepturile omului ale copiilor în contextul migrației internaționale în țările de origine, de tranzit, de destinație și de întoarcere, CMW / C / GC / 4-CRC / C / GC / 23, 16 noiembrie 2017, [disponibil aici](#).
- 18 Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Fișă tematică – Minori migranți neînsoțiți, ținuți în detenție, ianuarie 2018, document [disponibil aici](#).
- 19 Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Fișă tematică – Minori migranți însoțiți, ținuți în detenție, aprilie 2018, document [disponibil aici](#).
- 20 *A.B. și alții vs. Franța* (nr. 11593/12)
- 21 Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Comunicat de presă – Hotărâri și decizii din 12 iulie 2016, CEDO 248 (2016), 12 iulie 2016, pag. 4, document disponibil [aici](#).
- 22 A se vedea, de asemenea, R.C. și V.C. vs. Franța (nr. 76491/14).
- 23 Ibidem, alin.5, pag. 3.
- 24 A se vedea UNICEF, *Pledoarie sumară – O casă departe de casă*, august 2016, document disponibil [aici](#); UNHCR, *Poziția UNHCR privind detenția copiilor refugiați și migranți în contextul migrației*, ianuarie 2017, document disponibil [aici](#); OHCHR, *Copiii și familiile nu ar trebui să se afle niciodată în centre de detenție pentru imigranți – experți ONU*, decembrie 2016, document disponibil [aici](#); OIM, *Document tematic Compact Global - Detenția imigranților și alternativele la detenție*, document disponibil [aici](#).
- 25 UNHCR, *Poziția UNHCR privind detenția copiilor refugiați și migranți în contextul migrației*, ianuarie 2017, document disponibil [aici](#).

- 26 UNHCR, Dincolo de detenție 2014-2019, o strategie globală de sprijinire a guvernelor pentru a pune capăt detenției solicitanților de azil și refugiaților, 2014, document disponibil [aici](#).
- 27 Evaluarea finanțată de UE privind punerea în aplicare a Directivei privind returnarea a constatat că 17 state membre UE ar reține în centre de detenție copii neînsoțiți (15 state membre și 2 țări asociate Schengen) și 19 țări ar reține familii cu copii. Evaluarea observă că, în practică, unele dintre aceste țări rețin în centre de detenție copii neînsoțiți doar ocazional (Austria, Republica Cehă, Lituania, Luxemburg, Malta, Slovenia și Suedia). 11 țări au raportat că, în practică, nu rețin în centre de detenție copii neînsoțiți, iar 8 au raportat că nu rețin familii cu copii. Matrix și ICMPD, *Evaluarea aplicării Directivei privind returnarea (2008/115/CE), Raport final*, Comisia Europeană – Direcția Generală pentru Afaceri Interne, Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 22 octombrie 2013, document disponibil [aici](#); conform PICUM, *Protejarea copiilor fără acte: politici și practici promițătoare din partea guvernelor la toate nivelurile*, 2015, document disponibil [aici](#).
- 28 A. Bloomfield, E. Tsourdi, J. Pétin, P. de Bruycker (ed.), *Alternative la detenția imigranților și solicitanților de azil în UE: momentul pentru punerea în aplicare*, ianuarie 2015, document disponibil [aici](#); conform PICUM, *Protejarea copiilor fără acte: politici și practici promițătoare din partea guvernelor la toate nivelurile*, 2015.
- 29 Coaliția internațională privind detenția, *Există alternative – Manual pentru prevenirea detenției inutile a imigranților* (ediție revizuită), 2015, pag. 4, document disponibil [aici](#).
- 30 Un raport al Comitetului senatului italian din 2014 a constatat că, dacă o persoană nu a fost repatriată în termen de 60 de zile de la reținerea într-un centru de detenție, este puțin probabil să se întâmple mai târziu. În Regatul Unit, cifrele arată că 72% dintre cei aflați în centre de detenție timp de peste un an sunt eliberați înapoi în comunitate (a se vedea Forumul privind detenția, *Ce ne spun statisticile privind detenția imigranților?*, 24 februarie 2017, document disponibil [aici](#)).
- 31 Comisia Europeană, Anexă la Recomandarea Comisiei de stabilire a unui „Manual comun privind returnarea” care urmează să fie utilizat de autoritățile competente ale statelor membre atunci când efectuează sarcini legate de returnare C(2017) 6505, pag. 68 document disponibil [aici](#).
- 32 Coaliția internațională privind detenția, *Există alternative – Manual pentru prevenirea detenției inutile a imigranților* (ediție revizuită), 2015, pag. 4.
- 33 Ibid.
- 34 UNHCR, *Document privind opțiunile 2: Opțiuni pentru guverne privind recepția deschisă și alternativele la detenție*, 2015, document disponibil [aici](#).
- 35 A se vedea <https://www.atdnetwork.org/>.
- 36 Eiri Ohtani, *Alternative la detenție, de la teorie la practică*, iulie 2018, pag. 3, document disponibil [aici](#).
- 37 *Alternative europene la rețeaua de detenție; Detenția nu este necesară – proiect-pilot privind alternativele la detenția migranților în procedurile de returnare*, document disponibil [aici](#).
- 38 Încetarea detenției copiilor și Consiliul Europei, *Studiu privind practicile de reținere a imigranților în centre de detenție și utilizarea alternativelor la detenția copiilor imigranților*, 2017, pag. 51, document disponibil [aici](#).
- 39 Ibid.
- 40 A se vedea SOS Satele Copiilor Internațional și EuroChild, *Lăsați copiii să fie copii*, noiembrie 2017, pag. 46, document disponibil [aici](#).
- 41 Propunere de regulament, Cadrul financiar multianual - Fondul pentru azil și migrație. Anexa III, document disponibil [aici](#).

Informațiile conținute în această broșură nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Uniunii Europene.

Această publicație a fost posibilă cu sprijinul:

Această publicație a primit sprijin financiar din partea Programului Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială „EaSI” (2014-2020). Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați: <http://ec.europa.eu/social/easi>

**OPEN SOCIETY
FOUNDATIONS**

SIGRID RAUSING TRUST

Aceasta este o publicație comună a Inițiativei pentru copii în migrație (Initiative for Children in Migration). Pentru mai multe informații accesați: www.childreninmigration.eu

